

Sen Yine de Bilmezlikten Gel

— sonfasıl · 29 Haziran 2012

bilmezlikten gel, biliyorum bildiğini
sabret bahar elini ayağını çeker yaza doğru
ve ben o vakte ipini çekerim cüretimin
başımda kalırsa aklım

torbamdakilerin alayı kırık dökük hikayeler biliyormusun
kiminin başı bozuk, kimi tam orta yerinden kayıp
hepsi baharzedede, hepsi yarım yamalak, hepsi ucube
sen içmeden sarhoş olurum diyorsun ya
ben içsem de olamıyorum
bahar girdi kanıma
ikinizde birden aklım

sakardan inerken ilk Gökova görüntüsü var ya
hani o sakardan inerken
ya da nemrutta gün batımı
insanı ademe dönüştürüveren muhteşem şok
tıpkı ilk merhaban
tıpkı kara gözlerin
tıpkı hemde çok
ama sen bilme
dedim ya sabret
bahar elini ayağını çeker yaza doğru
ben de ipini çekerim cüretimin
yüreğimi katlederse aklım

utangaç bir yeni yetme gibi dizelerim
bahar dallarını okşayan rüzgar
kıs kıs gülüyor hallerime
şeytan diyor ör duvarları çek perdeleri
vur kilidi ama varmıyor ellerim
uymuşum bikere bahara
ve çoktan kanıma girmiş gözlerin
canıma yakınım
canımda saklım

gönül arsız
fırrarda aklım

sen yine de bilmezlikten gel
sabret ki durulsun suları bu selin
kapından eli boş dönen bu şair utanmasın
saçma sapan dizelerinden
utanmasın şu serseri halinden
aklının fırrarını
bilmesin gözlerinden
yasaklım...

Şiir&Yorum

abdurrahim kahraman